

Дорогий школярику!

Якщо ти ще не вмієш,
але хочеш навчитися
писати каліграфічно,
візьми ручку трьома
пальцями й уяви,
що малюєш у повітрі
хвилі, потім – коло. Роби
все вільно, не напружуй
руку. Це буде зарядка.

А далі починай писати букви.

Напиши рядок букв і
підкресли найкращу. Дуже
важливо правильно з'єднати
букви. Тренуйся писати
каліграфічно, старайся.

Нехай буквам затишно
живеться у твоїх зошитах!

Красиво

писати -

себе

поважати!

Aa Bb Vb Tr Jr
Dg Ee Ce Mm Bz
u Ji Ji Uu Kk Lk
Mm Nn Oo Pp Tr
Ct Mt Yu Pp Kk
Uu Uu Uu Uu Uu
Юю Яя ! ? -

Різні види з'єднань

ак вб вж ву вг чг
ли дь зн кв ог як
ал ба ге дж дз із
зг сф сх че од ое
аг ая вл дл ея за
км ол ря см хл ця
Ал Бу Ві До Рр

ам ал ця лг ля фл зл вл ьл
до ба кс ір ид це го ре ве
ат ги гв фл ду ау др
вх вг ох юз кв юг оф во вф
Пл Жл Хл Хв Пля
Тл Ол Зл Гл Ів Гр
Дл Дя До Дж

Апостроф (') ставиться після

б, п, в, м, ф, перед я, ю, є, ї, які
позначають два звуки.

[йа], [йу], [йе], [йі] .

1. Напиши склади: м'я, м'ю, м'ї, в'я, в'є,
в'ю, б'є, б'я, б'ю, б'ї, р'я, р'ю, р'ї, р'є,
п'я, п'ю, п'є

2. Напиши слова: сім'я, сім'ї, в'язка,
в'ється, б'ється, бур'ян, пір'їна,
кур'єр, п'єса, м'яч, б'є, в'юн

3. Спиши і розгадай загадку:

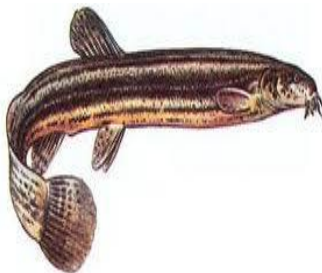
Не їсть, не п'є, а стоїть і б'є (.....).

*Дві матері мають по п'ять синів,
всім одне ім'я (.....).*

1. Запиши 5 слів з апострофом.

б. Запиши звукову модель і зроби
звуко-буквений аналіз слів:

м'ячем, в'юн, б'є, п'ятак, солов'ї

9. Ліс

Шумить зелений ліс. На галявині великий дуб. Біля нього пригнулася берізка. Дуб захищає її від вітру. Він великий і сильний. Берізка тріпоче листочками і радіє.

10. Радість

Біля школи росте верба. Ми приходимо на неї дивитися. Яка вона гарна! Літають мухи, гудуть джмелики. Вони п'ють нектар. Усім дуже радісно. І ми радіємо, бо прийшла весна.

11. Прогулянка

Ми йдемо в парк. Тетянка і Віра йдуть першими. У парку чисто і затишно. Доріжки покриті камінцями. Рядочком ростуть ялинки. Зеленіє м'яка травичка. Парк мов квіточка.

1. Джерело

У яру було джерело. Вода в ньому чиста і холодна. Над ним росла верба. Під вербою люди відпочивали. Одного разу діти пили воду. Вони залишили тут кухлик.

2. Перші квіти

Пригріває сонечко. З'явилися перші квіти. Вилізла погрітися на сонці муха. Вона ще квола. А ось перший метелик. Сів на кульбабку і п'є сік.

3. Порятунок

Була холодна зима. Ріки і озера покрилися льодом. Рибкам стало важко дихати. Михайло і дід Архип ідуть на озеро. Вони пробрили лунки. Тепер риба не загине.

4. Котик

У Ліди був котик. Лапки біленькі.
Зубки гостренькі. Сам увесь сірий.
Сидить котик і сумує, бо зима настала.
Пошила Ліда йому килимок. А котик
притулився до Ліди і муркоче.

5. Сад

Біля школи великий сад. У ньому
ростуть сливи, вишні і яблуні. Навесні
сад зацвів. У бджілок почалася робота.
Сідають вони у квіточку, немов у
колисочку. Медок збирають.

6. Ялинка

У нас зелена ялинка. Вона велика і
запашна. На верхівці висять кульки.
На вітах багато яскравих іграшок.
Повісили ще й дощик. Весело дітям
біля лісової красуні.

7. Гірка

Діти будували гірку. Вони
поливали її водою. Зіна і Клава
спускалися з гірки на санях. А Вітя
на ковзанах. Каталися діти і падали.
Але не плакали, бо було дуже
весело.

8. Як цікаво!

Хазяйнує у лісі зима. Заховала
маленьку ялиночку у сніг. А вона
визирає зеленою гілочкою. Бо їй
цікаво, що тут робиться. Ось
пройшла шнурком хитра лисичка.
Пролетіла ворона. З гілки на гілку
майнула білочка. Як цікаво й біло!
Сидить ялиночка під снігом і
спостерігає.

18. Взимку

Була зима. Кругом білів сніг. Він був м'яким і вогким.

Діти гуляли у дворі. Вони зліпили снігову бабу. На голові кошик. Замість рота – буряк. Ніс із великої морквини, а очі з гудзиків. Стоїть баба, мов химера. Можна і злякатися.

19. Кіт Васько

Живе у нас котик. Шубка м'яка та гладенька. А кігті довгі та гострі. Я його кличу Васьком. Тоді він біжить до моїх ніг і треться. А зараз Васько сидить біля нірки. Це він мишку ловить.

12. Настає зима

Над землею висіли хмари. Накрапав дрібний дощик. Вітер грався з голими гілочками дерев.

Раптом у повітрі з'явилися білі пушинки. Це летіли над землею сніжинки. Їх ставало все більше й більше. Починався білий зимовий вальс.

13. На городі

Росли на городі овочі. Це була велика і дружна сім'я. Товстий гарбуз виліз на тин. Жовта диня вигрівалась на сонечку. Огірочок дрімав під зеленими листочками. Червоний помідор пишався своєю вродою. А кріп розправив вуса і стояв на сторожі.

14. Брати

Сашко і Володя – брати. Сашкові дев'ять років. А Володя ще маленький. Йому всього три роки. Та хлопчики часто граються разом. У них багато іграшок. Бере Володя іграшкову побілку і б'є об підлогу. А Сашкові шкода цієї іграшки. Як виманити і заховати?

15. Яскрава пташка

Блищить на сонці сніг. Усі дерева давно сплять. А горобина забула зняти червоне намисто. Щодня прилітає до неї снігур. Він ласує ягодами. Сяде на гілочку в гущавині і дзьобає. А на груді снігур почепив червоний фартушок. Між ягідками він мов велика яскрава квітка.

16. Чому плаче берізка

Причесали берізки коси. Одягли сережки. Весело їм, бо весна настала. Усе зеленіє і співає. Лише одна берізка сумує. Не радіє теплу і сонечку. З її білого стовбура цівочкою біжить сік. Хтось ще рано навесні вдарив її сокирою. Тепер вона плаче. Чи виживе?

17. Жива сніжинка

Діти каталися на лижах. Федько стрибає з гірки. А Мишко піймав на рукавичку сніжинку і розглядає. Майже така, як він вирізав на уроці праці. Але паперова сніжинка була нежива. А ця ніби дихає. Миколка струсив її у сніг. Щоб не плакала.

26. Букет квітів

Вихідного дня тато з Олексієм поїхали до лісу. Там хлопчик назбирав величезний букет квітів. Він вирішив подарувати їх мамі. Але поки діставались додому, квіти зів'яли.

Вдома мама подякувала синові. Але довго і сумно на нього дивилася. Чому вона не рада?

27. Синичка

Лютує зима. Тріщить мороз. Співає свою пісеньку завірюха.

Петрик став біля вікна. Раптом щось стукнуло у шибку. Це прилетіла до вікна синичка. Вона ніби просила хлопчика її врятувати. Петрик пожалів пташку. Він насипав їй у годівничку їжі. Пурхає синичка та клює їжу. Так і проживе до весни.

20. Чергові

У класі чергові Тарас і Сашко. Почали хазяйнувати. Тарас узявся витирати дошку, а Сашко – поливати квіти. Із підвіконня побігла вода. Хлопчики швиденько повитирали. Треба все робити охайно. Тепер у класі чисто й затишно. Скоро й урок. Чергові чекають вчительку.

21. Що за звірок?

У нашому садку живе звірок. Уночі у сіренькому жилеті з голочок він виходить погуляти. Ніжки у нього коротенькі, але бігає спритно. Любить звірок полювати на мишей. У садку він ще збирає яблучка і грушки. Чи здогадалися, діти, хто це?

22. Жива казка

Настав зимовий ранок. Білий пухнастий сніг тихо падав на землю. Я зайшов до Андрійка та Петруся. Утрюх ми вирішили піти до лісу.

Тихо і гарно було у засніженому лісі. На ялинових вітах ватою лежав сніг.

Великі сніжинки звисали з ялинкових гілочок, мов іграшки. Ліс став живою казкою!

23. Сльозинка

Дмитрик був малим. Він не вмів читати. Казки йому читала бабуся.

Тепер хлопчик підріс і навчився добре сам читати. Читає уже Дмитрик бабусі, а вона слухає. Глянув він на неї. А під окулярами у бабусі сльозинка. Це від радості.

24. Граки

Настала осінь. З дерев осипалося листя. Потім розгулялися дощі. Стало холодно. Жучки і черв'ячки поховалися під корою дерев. Граки сиділи на тополі. Вони довго про щось кричали. А потім знялись і полетіли в теплі краї.

25. Квіти

На лузі багато квітів. Ось рожевіє конюшина. Вуглинками у траві горить гвоздика. Повернули біляві личка до сонечка ромашки. Небом дивляться із трави сині дзвіночки. Край доріжки біліє деревій. Ніби райдуга на землі! Милуйся, але не рви. Це краса землі.

34. Сосна

Навесні Сергійко посадив у землю малесеньку сосну. Хлопчик часто напував її водичкою. Біля сосни зазеленіла ніжна трава. Вранці на неї опускалася роса. Часто Сергійко сидів біля своєї сосни на травичці. Він милувався чудовим деревцем. А ще хлопчик мріяв посадити сосновий ліс.

35. Калина

Ось і літо. Стало тепло й сонячно. Край лісу зеленіє калина. Незабаром на її гілочках з'являться білі букетики. Це цвіт калини. А чи бачили листочки на ній?

Ніби їх майстер вималював.

Калина – чудова рослина. Люблять її в Україні. Це наш народний символ і краса.

28. Друзі

Тато приніс Сашкові мале зайченя. Таке лякливе! Чомусь весь час ховається у пазуху і все нюхає. Хлопчик його дуже полюбив. Годував і піклувався про нього. Дома у Сашка були ще собака Сніжок та кіт Мурчик. Вони подружилися із зайченям.

29. Весна

Сонечко посилає на землю свої промінці. Почав зникати сніг. Загомоніли веселі струмочки. На дахах будинків плачуть бурульки.

Усі радіють теплу. Дмитрик і Василько пускають на воду паперові човники. Та вночі ще лютує мороз і кидає холодним сніжком. Але весна зиму перемагає.

30. Чемний хлопчик

Із школи додому Петрик їхав трамваєм. На зупинці до салону зайшов старенький дідусь. У руці він тримав ціпочок. Петрик швидко зіскочив зі свого сидіння. Він запропонував дідусеві сісти на його місце. Дідусь подякував і сів. Очі Петрика сяяли радістю.

31. На риболовлі

Хлопчики Андрій і Олег – рибалки. Ось вони поспішають на річку. У руках вудки та баночки з черв'яками. Тихо біля річки. Навіть хвильок немає. Раптом поплавок Андрійка булькнув під воду. Виплив і знову пірнув. Тягни, Андрію! Той смикнув і вирвав із води великого карася.

32. Чемний хлопчик

Із школи додому Петрик їхав трамваєм. На зупинці до салону зайшов старенький дідусь. У руці він тримав ціпочок. Петрик швиденько зіскочив зі свого сидіння. Він запропонував дідусеві сісти на його місце. Дідусь подякував і сів. Очі Петрика сяяли радістю.

33. Помічники

Дід Андрій працює у саду. Він садівник. Але дідусь часто хворіє. Сідає на ослін, дістає ліки і ковтає їх. Діти вирішили йому допомогти. Відром Сергійко носить воду і поливає маленькі яблуньки. Миколка загібає садові доріжки. Дід дякує хлопчикам. Восени пригощатиме їх смачними яблучками.

42. На полі

Настала весна. Почалася кропітка робота на полі. Його зорали трактори. Почали сіяти у м'яку землю зерно. Уже посіяли кукурудзу, овес, ячмінь. Змочить землю дощик, зігріє сонечко. Зазеленіють на полі сходи. А восени люди зберуть урожай. Що літо дало, то зима поїсть. Хтось мудро помітив.

43. Урок

Проспівав дзвіночок пісеньку на урок. До класу зайшла вчителька Олена Йосипівна. Почався урок рідної мови. Діти охайно і грамотно писали в зошитах. А Софійка розбирала слова на дошці. Усі учні дуже старалися. Учителька була задоволена. Молодці! Веселий дзвоник тепер кликав дітей на відпочинок.

36. Горобчик

Під дахом хати жив веселий горобчик. Гніздечко зробив із пір'я та соломи. Прийшла весна. У гніздечку з'явилися малі горобенята. Вони голосно пищали. Цілими днями горобець і горобчиха носили їм їжу. Діти Миколка і Тетянка не чіпали пташок. А кіт Мурко скося на них поглядав.

37. Злива

Розтопила темна хмара великі крила. Закрила землю від сонечка. Стала стогнати над землею громом, дивитися блискавкою. Із крил стали падати на землю краплі води. Почалася злива з градом. На асфальті підстрибували білі кульки. Стомила хмара. Посунула небом далі. Дощ ущух.

38. Щедрувальники

Святково прибрана хата. Пахне пиріжками і теплим хлібом. Аж ось і щедрувальники із дзвониками і зірками. Вони співають щедрівку.

Бажають людям добра і щастя. Господарі частують дітей гостинцями. Потім гурт дітей поспішає до іншої хати.

39. Восени

Падають із дерев листочки. Лежать у землі й тихо розмовляють. Від цього гомону в лісі буває шарудіння.

А зайчик тоді боїться. Насторожився і слухає. Чи не лисичка це? Заховався під кущем і тихо сидить. Чекає зими. Вона накриє листочки сніжком. Вони і мовчатимуть.

40. Курчатка

У бабусі Клави були кури. Бігають на подвір'ї і гребуться. А одна курка сиділа на яйцях. Це квочка.

Почали лупитися курчатка. Витягла бабуся двох і поклала в коробку від взуття. Сидять, попискують. А квочка їх чує. У яєчку курчата дихали через шкаралупку. От дива!

41. Насіння

Скоро весна. Мама садитиме город. Сьогодні вона перебирає насіння. На столі коробки, вузлики, пакетики. Я мовчки спостерігаю. Ось великі насінинки гарбуза. Насіння огірків маленьке. На клаптику паперу манюсінські насінинки помідорів.

Усе складено і підписано. Овочі виростуть на славу!

49. Кульбабка

Наприкінці травня на лузі і вздовж доріг зацвітає цікава рослина. Квіточка у неї жовта, листячко вирізьблене. Це маленька кульбабка. Відцвітає вона і покривається маленькими парашутиками. На кожному парашутику – маленька насінина. Летить за вітром парашутик, летить і насіннячко. Упаде на землю і проросте. З'явиться нове сонечко. Нова рослинка.

50. Пролісок

Довго не було тепла. Ночами ще гуляв мороз. Мов розбишака, він морозив розталий за день сніг. Пролісок довго ждав тепла. Сховався під старим листом і терпів негоду. Нарешті час настав. Весна перемагала всюди. Виглянув він з-під листя, потягнувся стебельцем до сонця. Побачив над собою небесну голубінь. І сам став частинкою неба.

44. Кактус

Любить вирощувати квіти моя мама.

Якось сусідка викинула зів'ялий кактус. Ми його забрали. Приготували для нього ґрунт. Посадили кактус у дерев'яний вазон, поставили на підвіконня. Через місяць кактус зазеленів. На ньому з'явилися паростки. Потім він почав цвісти. Кожна квіточка мала кілька кольорів. Цвів кактус усього три дні.

45. Не злякався

Пішли якось діти до лісу. Було так гарно! Світило сонечко, співали птахи. Назбирали вони грибів, нарвали ягід. Аж ось над лісом з'явилася хмара. Засвітилась блискавка, розірвався грім. Страшно стало в лісі і темно. Зашумів дощ. Петрик і Тетянка злякалися і розплакались. А Олесь не розгубився. Став шукати стежку. І знайшов. Діти поховалися в хатині лісника.

46. Рушник

В Україні здавна вишивали рушники. Жодне свято не обходилося без них. Рушники на стінах, на образах, на паляниці хліба. Готуючись до заміжжя, вишивала свої рушники і наречена. У кожній місцевості свої кольори, свої орнаменти. Рушник – це символ нашого народу, це оберіг роду. І найкращий той, що вишивала мама.

47. Барвінок

“Цвіте синьо, лист зелений, квітник прикрашає. Хоч мороз усе побив, а його не займає”. Так про барвінок кажуть люди.

Ця рослина зеленіє влітку і взимку по всій Україні. Тому й називають Україну барвінковим краєм. Люблять українці цю рослину. Це наш народний символ.

48. Панда

Бамбукового ведмедика називають пандою. Живе цей звір у лісах із бамбуку. Панди їдять молоді паростки цієї рослини. Але пропускають нагоди поласувати і пташками. Панди – рідкісні тварини. У них цікаве забарвлення. Голова і кінцівки білі, а сама тварина чорна.

9.В Україні живе багато різних народів.

У кожного народу є своя мова, по-своєму прекрасна. Ми повинні вивчати і добре знати рідну мову.

10.Тануть сніги. Біжать гомінливі струмочки. Видзвонюють краплинами бурульки. Повертаються із теплих країв птахи. В синяву неба глянули блакитні проліски. Іде весна.

11.Тихо в лісі. Стрибає зайчик-побігайчик. Раптом зашарудів сухий кущик. Звірок злякався, підвівся на задні лапки й прислухається. В лісі знову тихо. Заспокоївся зайчик і пострибав собі далі.

Тексти для диктантів та списування із завданням – придумати заголовок

1.Зимовий вечір. Надворі крутить завірюха. Маленька Оленка коло вікна чекає з роботи маму. Аж ось і мама. Оленка радісно махає їй рукою.

2.Прийшла чарівниця-зима. Все навкруги біло. Дмуть холодні вітри, кружляють у танку сніжинки. Сосни і ялинки вбралися в пухнасті шуби.

3.Жив-був добрий лікар Айболить. Він дуже любив тварин. До лікаря зверталися по допомогу різні тварини. Він вилікував корову, лисицю, вовчицю, ведмедицю, зайчика, жучка, черв'ячка.

4.Чудова дзвінка пісня ллється з блакитного весняного неба. Це співає жайворонок. Він зовсім невеличкий і непоказний. Пір'ячко в нього бурувато-сіре з плямочками. Таке забарвлення допомагає йому ховатися від ворогів.

5.На світанковому небі згасли зорі. Промінь сонця освітив поле. Вузька стежка пролягла серед високого жита. Колоски згинаються під вагою достигнутого зерна. Далі стежка веде до дубового гаю. Там на узліссі росте старий могутній дуб.

6.Настала весна. Сонце зіграло землю. Деревя вже прокинулись від сну. На темних гілках вилискують бруньки. Вони чекають свого часу, щоб викинути ніжні пахучі листочки.

7.Панує зима. Виблискує на сонці сніг. Деревя і кущі стоять голі. Лише горобина в пурпуровому вбранні. Щодня прилітає до неї снігур поласувати смачними ягодами. Сяде на гілочку і дзьобає. Щоб не заляпатися горобиним соком, він почепив собі на груди червоний фартушок.

8.Підморозило. Тоненька крига заклила річку й озеро. Це зима настала. Ходить вона долинами і горами. Тихо ступає у велетенських білих валянках. Скрізь свою чарівну картину домальовує.

19. Наприкінці квітня в Києві зацвітають каштани. Розливаються їхні ніжні пахощі. Від вітру тендітні квітки осипаються й білим серпанком застилають бруківку. Паланням каштанових свічок милуються в цю пору люди.

20. Була весна. У лісових хащах іще лежав сніг. На березах набубнявіли бруньки, Зацвіла верба. На галявинах з'явилися перші проліски.

21. Перелітні птахи відлітають на зимівлю в теплі краї. Під час перельотів вони легко знаходять дорогу, бо вміють орієнтуватися за сонцем і зірками. Навесні більшість птахів повертається на батьківщину. Вони добре пам'ятають, де гніздилися раніше.

12. Зійди у травні на Тарасову гору в Каневі й тебе зачарують співом солов'ї. Це єдине місце в Україні, де живе багато видів соловейків. Вони ніби злетілися в гості до Тараса Шевченка, щоб потішити своїми мелодіями, звеселити його.

13. Михайлик завжди допомагає мамі. Після занять у школі він прибирає у своїй кімнаті. Пообідавши, миє за собою посуд. Потім хлопчик готує уроки. Ввечері забирає сестричку з дитячого садка, залюбки грається з нею. Та й вчиться він добре.

14. Травень – місяць квітів і пташиних співів. Усе живе радіє теплому сонцю. Літають заклопотані бджоли та інші комахи. Витьохкують у гаях соловейки. Щедро відлічує всім довгі літа зозуля.

15. Хотілося мені літо побачити,
яке воно. Дідусь обіцяв показати.
Цілими днями я ходив сам не свій,
коли це вже дід мені літо покаже? Та
ось одного разу він сказав збиратися.
Вирушили тією дорогою, що веде до
поля. Яку ж красу я побачив! Тут і
жовтоголові соняхи, й золотоволоса
кукурудза, й кучерявий зелений горох,
і біла гречка, й море золотавої пшениці.
Так ось яке воно, літо.

16. Ще дмуть холодні вітри. Лежать
замети. Ліси й поля надійно вкриті
снігом. Річки й ставки скуті кригою.
Лютий ще морозить, ще крутить
завірюха. Але з кожним днем сильніше
пригріває сонце. Дзвінкіше співають
вівсянки, гучніше щебечуть синиці.
Весна не за горами. Лютий – кінець
зими.

17. Як гарно влітку на луці! Повітря
чисте, запашне. Під ногами м'яко
стеляться шовкові трави. Між ними
проглядають дзвоники, ромашки,
лучні волошки. Зупиніться і
вслухайтесь у звуки довкола. Завзято
стрекочуть коники. Тихо гудуть
бджоли й джмелі. Десь далеко на
краю луки видзвонює косарка.

18. Лука простягається аж до річки.
Скільки різних квітів між трав!
Вітерець гойдає ніжні квітки. Трави
вже достигли. Треба поспішати
косити сіно. Он торохтить косарка.
Покірно падають під її гострими
ножами трави. Кущі косарі
обкошують косами.

27.Дніпро і Десна – рідні брат і сестра. Колись Десні дуже хотілося старшинувати над Дніпром. Вона прудко понеслася до Чорного моря наввипередки з братом. Та хоч як поспішала, Дніпро перегнав сестру, заступив їй дорогу. Стала Десна притокою Дніпра. Влила вона свої води в його могутню течію.

28.Гніздо – це пташиний скарб. Він надійно схований у траві чи листі. Яєчка в ньому – як жменя сяючих коштовностей. У гнізді дрімлюги вони білувато-сірі, ніби мармурові, у гнізді славки – переливчасті, як перлини, у гнізді співочого дрозда – схожі на яхонти. А в яєчках – майбутні пташенята і тисячі їхніх пісень.

22.Багато цікавого можна побачити в горах. Самим лише виглядом вони зачаровують нас. На світанку або коли заходить сонце гори здаються рожевими, ясного дня – блакитними, в негоду – майже чорними, суворими. На їхніх вершинах лежать вічні сніги. У лісах водяться олені, косулі, дикі кабани, різні птахи.

23.Одного дня на морі здійнявся шторм. Велетенські хвилі з гуркотом накочувалися на берег. Камінчики гучно шурхотіли, перекочуючись то на берег, то в море. Коли шторм затих, Олежко з мамою і татом пішли до моря. Воно було спокійне, немов знесилене. На березі виблискували вмиті хвилями різнокольорові камінчики.

24.Великдень, або Пасха, - найбільше свято православних християн. Його святкують дуже урочисто. Ще напередодні все готове – писанки розмальовані, крашанки пофарбовані, паски попечені. Опівночі із дзвіниці храму, немов з небес, линуть радісні звуки дзвонів. Великодня відправа дуже велична й тривала. Закінчується вона вдосвіта. Тоді святять паски.

25.Малий державний герб України – тризуб. Це дуже давній знак. Він існував на нашій землі вже тисячу років тому. Тризуб був державним символом ще в Київській Русі. Його карбували на своїх монетах великі князі київські Володимир Святославович та Ярослав Мудрий.

26.До хліба треба ставитися як до святині. Кожна зернина, кожна крихта є нашим спільним багатством. Ніколи не можна говорити про хліб, що він поганий. Поганого хліба не буває. Є лише невмілі руки, які невдало випекли його. Хліб завжди святий.

